

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și avocata Pucas Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

PROSVIRCHIN Ivan XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2018 – 14.04.2021;
Instanța de apel: 17.05.2021 – 07.12.2021;
Instanța de recurs: 26.04.2022- 01.06.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 aprilie 2021, urmărirea penală pe învinuirea lui Prosvirchin Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal a fost încetată, în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Prosvirchin Ivan se acuza că, acționând din interes material, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu alte persoane, în scopul obținerii profitului bănesc, pe parcursul anilor 2017-2018 a intrat în posesia ilegală a drogurilor sub formă de pastile ce conțineau MDMA, marihuană și hașiș în proporții mari, pe care le-a păstrat în scop de înstrăinare și pe care le-a înstrăinat în repetate rânduri persoanelor de încredere, inclusiv la 19.02.2018, aproximativ la orele 18⁰⁰-19⁰⁰, aflându-se în scara casei de pe XXXXX, a înstrăinat lui Feraru Ana contra sumei de 2500 lei 10 pachetele de tip zip-lock, în care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-644 din 22.02.2018, se aflau zece fragmente de substanță lipicioasă, presată de culoare brună, care reprezentau hașiș cu cantitatea de 6.34 gr., care se atribuia la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri în proporții mari, pe care Feraru Ana le-a păstrat asupra sa în scopul transmiterii ulterioare investigatorului sub acoperire Sîrbu Dmitrii, iar în cadrul percheziției corporale a lui Feraru Ana, efectuată la aceeași dată, la orele 20:15 la domiciliul ei din XXXXX, au fost depistate drogurile indicate mai sus.

Acțiunile lui Prosvirchin Ivan au fost calificate de procuror conform art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, după indicii calificativi: păstrarea ilegală de droguri, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de mai multe persoane și în proporții mari.

3. Ne fiind de acord cu sentința, *procurorul a declarat apel*, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Prosvirchin Ivan vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități în domeniul circulației substanțelor narcotice pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe deplin atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile, legal administrate și care au fost prezentate și cercetate minuțios în instanța de judecată, însă considera că instanța de judecată eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se aflau în raport cu vinovăția inculpatului;

- probele administrate la cauza penală au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual penale, de aceea urmau a fi puse la baza hotărârii;

- au fost demonstrate latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii săvârșite de către Prosvirchin Ivan, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, după indicii calificativi: păstrarea ilegală de droguri, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea drogurilor în proporții mari, de către mai multe persoane, ceea ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, și astfel inculpatul se face vinovat de această infracțiune;

- instanța neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal privind învinuirea lui Prosvirchin Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor prevăzute de lege care exclud pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, și în special sub pretextul că a fost constatată nulitatea ambelor ordonanțe de punere sub învinuire- din 06 aprilie 2018 și 06 iulie 2018 din motiv că a încetat de drept calitatea de bănuț, însă Prosvirchin Ivan a obținut calitatea de bănuț în dreptul național (art. 63 alin. (5) Cod procedură penală) și de acuzat în sensul jurisprudenței CEDO- la data de 31.10.2017 când a fost adoptată ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigație, calitatea de bănuț expirând la data de 31.01.2018, deoarece, potrivit art. 63 Cod procedură penală, organul de urmărire penală nu era în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi- mai mult de 6 luni;

- instanța însăși s-a contrazis în constatările sale, ori s-a bazat pe prevederile legale ale art. 63 Cod de procedură penală, atunci când a recunoscut faptul că calitatea de bănuit apare la persoană odată cu emiterea unei ordonanțe în sensul art. 63 alin. (3) Cod de procedură penală;

- s-a constatat că calitatea de bănuit a lui Prosvirchin Ivan i-a fost atribuită prin procesul verbal de reținere din 05.04.2018, iar ulterior învinuirea a fost înaintată în termen, adică la 06.04.2018;

- anterior reținerii lui Prosvirchin Ivan, față de el au fost realizate măsuri speciale de investigații, în special interceptarea convorbirilor telefonice. Dar, autorizarea măsurii speciale de investigații de interceptare a convorbirilor telefonice a fost dispusă legal, în condițiile art. 132⁸ alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căruia pot fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuitului, învinuitului sau ale altor persoane, despre care există date ce pot conduce rezonabil la concluzia că ele fie contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tănuirea infracțiunilor prevăzute la alin. (2), fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală. În condițiile în care organul de urmărire penală, la momentul inițierii măsurii speciale de investigații interceptarea convorbirilor telefonice ale lui Prosvirchin Ivan nu dispunea de probe pertinente și concludente suficiente ce ar confirma bănuiala rezonabilă suficientă pentru emiterea unei ordonanțe de recunoaștere în calitate de bănuit a numitului, s-a și purces la efectuarea măsurilor speciale indicate, în condițiile art. 132⁸ alin. (3) Cod de procedură penală. De altfel, legalitatea efectuării măsurilor speciale de investigații de fiecare data a fost confirmată prin hotărârile judecătorului de instrucție. Doar după acumularea unor probe pertinente și concludente, inclusiv rezultatele măsurilor speciale de investigații din 19.02.2018 (achiziția de control și investigația sub acoperire), s-a confirmat bănuiala rezonabilă privind implicarea în comiterea infracțiunii a lui Prosvirchin Ivan, motiv din care i-a și fost atribuit statut procesual de bănuit prin procesul verbal de reținere din 05.04.2018, cu ulterioara punere a lui sub învinuire în termen legal, timp de 24 de ore.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care s-a recunoscut vinovat Prosvirchin Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației substanțelor narcotice pe o perioadă de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat pedeapsa aplicată lui Prosvirchin Ivan pe termen de probațiune de 4 (patru) ani cu obligarea acestuia de a participa la programe probaționale.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat existența în acțiunile inculpatului a indicilor infracțiunii prevăzute de art.

217¹ alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, considerând că instanța de fond greșit a constatată că, ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigație din 31.10.2017 poate fi apreciată ca actul procedural prin care persoanei i se atribuie statutul procesual de bănuț.

Instanța de apel a constat că, calitatea de bănuț lui Prosvirchin Ivan i-a fost atribuită prin procesul verbal de reținere din 05.04.2018 (f.d. 129, vol. I), iar învinuirea a fost înaintată la 06.04.2018 (f.d. 135, vol. I), pe când ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigație și anume, interceptarea convorbirilor telefonice ale lui Prosvirchin Ivan, nu putea constitui, prin prisma art. 63 alin. (1) Cod procedură penală, act procedural prin care lui Prosvirchin Ivan i s-a atribuit statut procesual de bănuț.

La caz, deși prima instanță a reținut ca fiind plauzibile argumente apărării precum că termenul de bănuț în privința lui Prosvirchin Ivan urma a fi calculat din momentul emiterii ordonanței privind autorizarea măsurii speciale de investigație – 31.10.2017 – nu a indicat cum actul procesual în sine s-a răsfrâns negativ asupra situației lui Prosvirchin Ivan și ce repercusiuni importante a avut pentru situația ultimului, ultimul fapt fiind o cerință esențială în cazul invocării, actului de pornire a unei proceduri penale ca „notificarea oficială, emanând de la autoritatea competentă, a reproșului de a fi săvârșit o infracțiune penală” (hotărârea CEDO Deweer versus Belgia).

Mai mult, argumentele instanței de fond nu și-au găsesc justificare obiectivă prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, instanța limitându-se la o trimitere generală asupra normei nominalizate, fără a o racorda la caz și fără a motiva netemeinicia afirmațiilor acuzării că nulitatea invocată se atribuie la categoria celor relative și că apărarea este decăzută de drept, or, nulitatea nu a fost invocată la etapa urmăririi penale și că avocatul Ina Pucas a intervenit în proces din momentul recunoașterii lui Prosvirchin Ivan în calitate de bănuț – 05.04.2018 (f.d. 134, vol. I), însă, nulitatea acestor ordonanțe a fost invocată abia la etapa pledoariilor (f.d. 103-105, vol. II).

Totodată, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că atunci când se ridică, în termen, excepții de nulitate (absolută sau relativă), probele nu pot fi excluse din dosar, legea obligând instanța să argumenteze excluderea probei nule și să purceadă la verificarea datelor, asigurând respectarea tuturor drepturilor procesuale, și la aprecierea acestora prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală.

Analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate instanța de apel a subliniat că, instanța de fond greșit a constatat că procesul penal în privința lui Prosvirchin Ivan urma a fi încetat pe motiv că existau alte circumstanțe care înlăturau pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a persoanei.

Prin urmare, în prezenta cauză nu putea fi aplicat principiul non bis in idem, or, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală, a reiterat că, după încetarea de drept a calității de bănuț, continuarea urmăririi penale și punerea sub învinuire a suspectului poate avea loc doar după emiterea de către procuror a ordonanței de reluare a urmăririi penale și apoi emiterea ordonanței de punere sub

învinuire, asta din motiv că, continuarea urmăririi penale după încetarea de drept a calității de bănuț - este contrară principiului *non bis in idem*, deoarece dacă pentru organul de urmărire penală aceasta înseamnă continuarea urmăririi penale, pentru persoana suspectată aceasta înseamnă urmărire penală repetată, însă, tot Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 a reiterat că, potrivit prevederilor art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală, calitatea de bănuț încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire, ceea ce în prezenta speță nu se atestă, or, calitatea de bănuț lui Prosvirchin Ivan i-a fost atribuită prin procesul verbal de reținere din 05.04.2018 (f.d. 129, vol. I), iar învinuirea a fost înaintată la 06.04.2018 (f.d. 135, vol. I).

Instanța de apel a remarcat că, față de Prosvirchin Ivan au fost realizate măsuri speciale de investigații- interceptarea convorbirilor telefonice, dar aceste măsuri au fost dispuse legal, în condițiile art. 132⁸ alin. (3) Cod de procedură penală, or, la momentul inițierii măsurii speciale de investigații interceptarea convorbirilor telefonice ale lui Prosvirchin Ivan, organul de urmărire penală nu dispunea de probe pertinente și concludente suficiente ce ar fi confirmat bănuiala rezonabilă suficientă pentru emiterea unei ordonanțe de recunoaștere în calitate de bănuț a numitului, care au fost confirmate prin hotărârile judecătorului de instrucție. Astfel, în urma rezultatelor măsurilor speciale de investigații din 19.02.2018 (achiziția de control și investigația sub acoperire), s-a confirmat bănuiala rezonabilă privind implicarea în comiterea infracțiunii a lui Prosvirchin Ivan, motiv din care i-a și fost atribuit statut procesual de bănuț prin procesul verbal de reținere din 05.04.2018, cu ulterioara punere a lui sub învinuire în termen legal, timp de 24 de ore.

S-a reținut că, inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, la materialele cauzei se regăsește și cererea inculpatului prin care acesta solicita examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor anexate în cadrul urmăririi penale și nu solicita de a fi administrate alte probe (f.d. 69, vol. II), iar vinovăția acestuia fiind confirmată și prin probele anexate la materialele cauzei, enunțate supra.

Urmările prejudiciabile și legătura de cauzalitate dintre faptă și urmările prejudiciabile ca semne ale componenței ale infracțiunii incriminate inculpatului s-a constatat prin raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-644 și planșa ilustrativă din 22.02.2018, potrivit căruia s-a stabilit că, zece fragmente de substanță lipicioasă, presată, de culoare brună, ambalate în zece pachete polimerice, de tip „zip-lock”, ridicate la 19.02.2018 în cadrul percheziției corporale asupra lui Feraru Ana reprezentau hașis, substanța obținută artizanal prin prelucrarea specială a plantelor canabis (cnep) prin mărunțire și apoi presare, care se atribuiu la categoria substanțelor stupefiante cu masa totală de 6,34 gr., ce se încadrează în indicii cantitativi - proporții mari.

Instanța de fond a oferit o apreciere subiectivă probelor prezentate de acuzatorul de stat, iar la baza sentinței pronunțate a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de către inculpat și apărătorul acestuia. Astfel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal a fost confirmată cu certitudine și fără echivoc, fiind recunoscută și de către inculpat.

Instanța de apel a considerat echitabil stabilirea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activității în domeniul circulației substanțelor narcotice pe o perioadă de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probațiune de 4 ani cu obligarea acestuia de a participa la programe probaționale.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, inculpatul a recunoscut vinovăția și a declarat că se căiește sincer de cele comise, infracțiunea se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior nu a fost judecat, este un sportiv de performanță, caracterizat pozitiv, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află, are la întreținere și îngrijire pe bunica sa, ar fi legal și rațional de a suspenda executarea pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, ceea ce va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Din aceste considerente, potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a inculpatului, cu condiția că acesta în termenul de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocata Pucas Ina în numele inculpatului au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1 *Procurorul a depus recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că:

- la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse non privative de libertate;

- instanța de apel a omis faptul că infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind una gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile denotă că în privința acestuia deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea;

- în vederea eficientizării procesului de prevenire și combatere a circulației ilegale a substanțelor narcotice, precum și în vederea protejării vieții și sănătății tinerilor consumatori de droguri, precum și prevenirii atragerii în rețeaua de consumatori a

copiilor și tinerilor care încă nu sunt dependenți de droguri, se prezintă ca fiind justificată aplicarea unor pedepse mai severe;

- deși inculpatul este la prima abatere și este un sportiv de performanță, aceste circumstanțe nu pot substitui rezonanța infracțiunii pentru care inculpatul a fost deferit justiției și impactul acesteia asupra societății, nu prezintă garanțiile unei bune conduite din partea făptașului, ce ar fi permis instanței de apel de a da dovadă de clemență în privința inculpatului.

6.2 *Avocata Pucas Ina în numele inculpatului a înaintat recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței.

În motivare recurenta a indicat că:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și la finalizarea cercetării judecătorești în instanța de judecată, apărarea a depus cereri prin care a contestat acțiunile/actele organului de urmărire penală prin care a fost încălcată procedura privind efectuarea măsurilor speciale de investigații, termenele de recunoaștere a lui Prosvirchin Ivan în calitate de bănuit și învinuit, prin urmare fiind încălcat dreptul la un proces echitabil garantate prin art. 6 al CEDO și inviolabilitatea vieții private garantat de art. 8 din Convenție;

- în urma analizei materialelor dosarului, este cert că la data de 31.10.2017 organul de urmărire penală dispunea de careva probe prin care se demonstrează existența bănuielii rezonabile că Prosvirchin Ivan este implicat în comiterea infracțiunii de înstrăinare a drogurilor, însă Ordonanța de recunoaștere a acestuia în calitate de bănuit nu a fost emisă, cu toate că s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigații în privința acestuia;

- organul de urmărire efectuează acțiuni de urmărire penală- măsuri speciale de investigații în privința unei persoane care a fost identificată, stabilind existența bănuielii rezonabilă, care de fapt avea statut de bănuit pe caz, nefiind emisă Ordonanța în acest sens;

- luând în considerare că potrivit prevederilor pct. 3) alin.(2) art. 63 Cod de procedură penală, persoana bănuită nu poate fi menținută în această calitate mai mult de 3 luni, iar Ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost emisă abia la data de 06.04.2018, peste 5 luni după constatarea existenței bănuielii rezonabile că Prosvirchin Ivan a comis infracțiunea, consideră că instanța de fond just a ajuns la concluzie că acest act procesual este lovit de nulitate;

- în acest sens, atât acuzarea cât și instanța de apel admit faptul că orice persoană poate fi interceptată, urmărită, supusă altor măsuri de investigații în lipsa unei bănuieli rezonabile și fără a respecta termenele procesuale imperative, cu încălcarea procedurii stabilite de legiuitor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat*

împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul recursurilor se constată că procurorul și avocata Pucas Ina fac trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând a) excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, b) menținerea sentinței.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurenții, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, au indicat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fără a-și argumenta temeiul invocat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.*

În cazul recursului apărării, ultima invocă prevederi legale și face trimiteri la materialele cauzei, invocând că instanța de apel trebuia să se expună asupra nulității actelor procesuale și încălcărilor procedurale privind efectuarea măsurilor speciale de investigații. În esență, recurenta invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare totalitatea circumstanțelor de fapt și de drept, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

În decizia sa instanța de apel a analizat foarte minuțios argumentele expuse în sentință, argumente pe care, de fapt le invocă avocata inculpatului în recursul său și a motivat detaliat în decizie concluziile sale referitor la necesitatea casării sentinței, concluzii pe care instanța de recurs le preia întru totul. Motivele invocate în recurs de către partea apărării au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza concluziei de condamnare, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Mai mult ca atât, Colegiul Penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita condamnare, pe baza probelor administrate în cauză (în special când inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii). La caz, reaprecierea probelor nu se conține în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate de procuror, Colegiul penal conchide că instanța de apel și-a motivat concluzia prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, cu închisoare reală, în privința inculpatului la moment nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanța de apel urma să facă abstracție de la prevederile art. 75 și 90 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor și condițiile de aplicare a institutului suspendării condiționate, în raport cu circumstanțe agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

Astfel, Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că deși, inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior nu a fost judecat, este un sportiv de performanță, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere pe bunica sa, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află, circumstanțe ce permit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar caracteristica lui demonstrează că în termenul de probațiune, prin comportare exemplară se va corecta, reeduca și îndeplini scopurile prevăzute în art. 61 Cod penal.

Contrar celor stipulate anterior, procurorul prin invocarea excluderii pedepsei non privative de libertate nu a prezentat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au fost discutate în instanța de apel și la judecarea cauzei penale instanța de apel a ținut cont de solicitările acuzării și apărării în soluția de condamnare și individualizare a pedepsei, și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei casate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar

declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. Or, în cazul în care aceasta și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererile de recurs nu și-au găsit confirmarea.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, și avocata Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe PROSVIRCHIN Ivan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iulie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN